

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ/ΠΟΛΙΤΙΚΗ 01

► Τζέιμς Πέτρας, καθηγητής Κοινωνιολογίας

«ΟΙ ΕΝΤΑΣΕΙΣ ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΔΙΝΕΤΑΙ ΛΥΣΗ»

Ανοιχτά μέτωπα σε όλο τον κόσμο, κλιματική αλλαγή και προβλήματα των ΗΠΑ

Δημοσιεύουμε μια περιληπτική απόδοση της ιδιαίτερα ενδιαφέρουσας συνέντευξης που έδωσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2019 ο καθηγητής Κοινωνιολογίας και συγγραφέας Τζέιμς Πέτρας στους Ουρουγουανούς δημοσιογράφους Ντιέγκο Μαρτίνεζ και Ερνάν Σαλίνα για τον ραδιοφωνικό σταθμό CX36.

Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος παρατεταμένου πολέμου, που θα επεκταθεί σε όλη τη Μέση Ανατολή και θα εμπλέξει, πέρα από τη Σαουδική Αραβία και την Υεμένη, και το Ιράν, τις ΗΠΑ και άλλες δυνάμεις της περιοχής

► **Κύριε Πέτρας, τι λέτε για τις διπλωματικές αντιδράσεις, και μερικές όχι και πολύ διπλωματικές, μετά την επίθεση στα διυλιστήρια της Σαουδικής Αραβίας;**

Η πρώτη διαπίστωση είναι ότι οι Σαουδάραβες δεν έχουν άμυνα, παρόλο που ξοδεύουν δισεκατομμύρια δολάρια γι' αυτήν. Οι αιτίες είναι πολλές: Χρησιμοποιούν συχνά μισθοφόρους από το Πακιστάν και άλλες χώρες, οι στρατηγοί τους γίνονται στρατηγικοί λόγω των δεσμών τους με τη μοναρχία και τους πλούσιους, κ.ο.κ. Άρα δεν έχουν σοβαρό στρατό. Ούτε την παραμικρή δυνατότητα να κινητοποιήσουν το λαό τους. Οπότε εξαρτώνταν από την αμερικανική υποστήριξη. Που κι αυτή τώρα απέτυχε. Οι Χούθι προτείνουν μια διαπραγματεύση: να φύγουν οι Σαουδάραβες από τη χώρα τους, να σταματήσουν την εισβολή στην Υεμένη, με αντάλλαγμα την παύση των επιθέσεων στη Σαουδική Αραβία. Η τελευταία υποτίθεται ότι θέλει ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις, αλλά συνεχίζει να βομβαρδίζει τις υεμενίτικες πόλεις. Αυτή η σύγκρουση έχει πολλές επιπτώσεις. Μία είναι η αντίδραση των ΗΠΑ, που έστειλαν κι άλλα στρατεύματα στην περιοχή και λένε ότι, σε περίπτωση νέων επιθέσεων, θα χτυπήσουν το Ιράν – το οποίο θεωρούν υπεύθυνο για ό,τι γίνεται στην Υεμένη. Οι Ιρανοί από την πλευρά τους λένε ότι αν υποστούν επίθεση, θα εξαπολύσουν αντεπίθεση μεγάλης κλίμακας. Άρα υπάρχει μεγάλος κίνδυνος παρατεταμένου πολέμου, που θα επεκταθεί σε όλη τη Μέση Ανατολή και θα εμπλέξει, πέρα από τη Σαουδική Αραβία και την Υεμένη, και το Ιράν, τις ΗΠΑ και άλλες δυνάμεις της περιοχής. Βρισκόμαστε λοιπόν σε μια κατάσταση ιδιαίτερα περίπλοκη, λεπτή και επικίνδυνη.

► **Την ίδια στιγμή λέγεται ότι οι ΗΠΑ στέλνουν χιλιάδες όπλα στους Κούρδους, οι οποίοι επίσης βρίσκονται σε ασαφή θέση, δεδομένης της παρουσίας της Τουρκίας στη Συρία. Όλη αυτή η περιοχή θιώνει αναταραχή, σωστά; Σωστά. Αλλά η συριακή κυβέρνηση του Άσαντ έχει σημειώσει σημαντικές προόδους, ενώ οι δυνάμεις που στηρίζονται από τις ΗΠΑ έχουν χάσει πολλά εδάφη. Επίσης, εκκρεμεί η σύγκρουση των Κούρδων με την Τουρκία. Κάποια στιγμή η Ουάσιγκτον φάνηκε να αποδέχεται ότι η Τουρκία θα μπορούσε να αντικαταστήσει τους Κούρδους στα σύνορα, αλλά τελικά δεν επιτεύχθηκε συμφωνία. Οπότε οι ΗΠΑ προσπαθούν**

εκ νέου να ενισχύσουν τους Κούρδους, οι οποίοι υποτίθεται ότι θέλουν μεγαλύτερη ανεξαρτησία. Αλλά αντί να έχουν δικό τους σχεδιασμό, πέφτουν στην αγκαλιά των Βορειοαμερικανών. Κάπου ξέχασαν ότι εκπροσωπούν κάτι ανεξάρτητο και πιο προοδευτικό... Από τη στιγμή που ακούμπησαν στις ΗΠΑ, θεωρώντας τις αποφασιστική δύναμη στην περιοχή, έχασαν την ανεξαρτησία τους.

► **Ας έρθουμε πιο κοντά σε εμάς τώρα: υπάρχει αυτή η ιστορία της «Διαμερικανικής Συνθήκης Αμοιβαίας Βοήθειας» σε σχέση με τη Βενεζουέλα. Ορισμένες χώρες φοβούνται ότι αυτό μπορεί να πυροδοτήσει άμεση εισβολή, ένοπλη επέμβαση στη Βενεζουέλα. Τι αναμένετε;**

Προφανώς ο Γκουαϊντό, εκπρόσωπος των ΗΠΑ, αδυνατεί να ανατρέψει την κυβέρνηση Μαδούρο. Σήμερα έχει ξεθωριάσει πολύ το όποιο πρεστίτζ διέθετε, και συνακόλουθα η όποια διεθνής επιρροή του. Η Ουάσιγκτον εκτοξεύει πολλές απειλές προς τη Βενεζουέλα αλλά, όσο ο στρατός αυτής της χώρας παραμένει πιστός στην κυβέρνηση Μαδούρο, η Ουάσιγκτον δεν θα θελήσει να ξεκινήσει έναν παρατεταμένο πόλεμο. Οπότε, η πολιτική των ΗΠΑ είναι να ενισχύσουν τις κυρώσεις, να δυναμώσουν τις απειλές και τον προπαγανδιστικό πόλεμο και να πνίξουν την οικονομία αυτής της χώρας. Η Ουάσιγκτον πιστεύει ότι θα καταφέρει να ξεσηκώσει ένα κίνημα εναντίον του Μαδούρο. Όμως είναι προφανές ότι μέχρι στιγμής αυτή η τακτική έχει αποτύχει. Φαίνεται ότι η Βενεζουέλα μπορεί να επιβιώσει, παρά τις δύσκολες συνθήκες. Επιπλέον, ο Γκουαϊντό δεν διαθέτει διαπραγματευτική ικανότητα και αδυνατεί να εξασφαλίσει στρατιωτική υποστήριξη για μια εισβολή – οπότε οι εντάσεις αυξάνονται, χωρίς να δίνεται λύση.

► **Κύριε Πέτρας, ας αναφερθούμε σε όσα συμβαίνουν στον ΟΗΕ, και ιδίως τις κινητοποιήσεις για την κλιματική αλλαγή: τι μπορούμε να περιμένουμε για αυτό το θέμα, που αποτελεί κλειδί για το μέλλον του πλανήτη;**

Πράγματι, η διαμαρτυρία είναι τεράστια, πλανητικής διάστασης, με μεγάλη επιρροή σε πολλά τμήματα του λαού. Είναι το κεντρικό θέμα που συζητιέται στις ΗΠΑ, την Ευρώπη και αλλού. Πρόκειται για τις κινητοποιήσεις με τη μεγαλύτερη επίδραση τα τελευταία χρόνια, και δεν συμμετέχουν μόνο νέοι σ' αυτές. Ακόμη

και βουλευτές των ΗΠΑ και άλλων χωρών προτείνουν νέα μέτρα για να μειωθεί η εκπομπή αερίων που τελικά λιώνουν τους πάγους και απειλούν τις παράκτιες πόλεις. Νομίζω ότι και σε επίπεδο ΟΗΕ αυτό είναι το πιο καυτό θέμα: οι διαμαρτυρίες που ξεκίνησαν από τους νέους αγκάλιασαν σταδιακά και τους επιστήμονες, και όλες τις πολιτικές οικογένειες, και όποιους έχουν οποιαδήποτε σχέση με την υγεία. Άρα πρέπει να τους δώσουμε ακόμη περισσότερη σημασία. Πιστεύω ότι συχνά η Αριστερά παραμελεί τα κλιματικά προβλήματα, και το ίδιο κάνει με το πρόβλημα των τοξικών και χημικών ουσιών που χρησιμοποιούνται στη γεωργία.

► **Σε τι θα θέλατε να αναφερθείτε όσον αφορά το εσωτερικό μέτωπο των ΗΠΑ, στις οποίες ζείτε;**

Εδώ η επικαιρότητα αφορά τη σύγκρουση Τραμπ-Δημοκρατικών. Ο Τραμπ κατηγορήσε τον Δημοκρατικό προεδρικό υποψήφιο Μπάιντεν ότι συγκαλύπτει την εμπλοκή του γιου του σε πράξεις διαφθοράς στην Ουκρανία. Έπειτα ειπώθηκε ότι κάποιο πρόσωπο που έχει σχέση με την κυβέρνηση Τραμπ είναι έτοιμο να καταθέσει ότι ο Τραμπ συνήψε μυστικές συμφωνίες με τους Ουκρανούς ώστε να ενισχύσει τη δυσφήμιση του Μπάιντεν. Οπότε οι Δημοκρατικοί κατηγορούν τον Τραμπ ότι επεδίωξε παράνομες συμφωνίες με την Ουκρανία και επιθυμούν την καθαίρεσή του. Είναι μια κρίσιμη στιγμή για την κυβέρνηση...

Θα ήθελα επίσης να αναφερθώ στον εργατικό ξεσηκωμό, που επίσης είναι σημαντική εξέλιξη. Είδαμε νέες απεργίες των εργαζόμενων στην αυτοκινητοβιομηχανία και σε άλλους τομείς. Αιτία είναι το γεγονός ότι στις ΗΠΑ αυξήθηκε πολύ ο αριθμός των υποαπασχολούμενων, όπως αυξήθηκε και το ποσοστό των Βορειοαμερικανών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Τα επίσημα ποσοστά της ανεργίας, γύρω στο 4%, δεν δίνουν μια ορθή εικόνα αυτού που πραγματικά συμβαίνει. Τώρα επανεμφανίζονται απεργίες στα φαστφουντάδικα και σε πολλούς τομείς υπηρεσιών, όπου οι εργαζόμενοι παίρνουν μισθούς εξαθλίωσης και αυξάνεται ο αριθμός των υποαπασχολούμενων. Όλες αυτές οι εργατικές κινητοποιήσεις σημαίνουν ότι τα συνδικάτα κερδίζουν νέα μέλη: πρόκειται για μια θετική εξέλιξη που δεν πρέπει να περνά απαρατήρητη.